

ENERGETSKI CENTRI

ENERGETSKI CENTRI

O. M. Ajvanov

baBun

**BEOGRAD
2018.**

Naslov originala:
Centre et Corps Subtils-
Omraam Mikhaël Aïvanhov

© Copyright na prevod za Srbiju:
Editions Prosveta SA

Izdavači:
Babun , Beograd
Editions Prosveta SA, Fréjus, France

Prevela
Ivana Maslačak

Lektura
Nada Škondrić

Štampa
Zuhra, Beograd
Tiraž 600

ISBN 978-86-80792-15-6

SADRŽAJ

Čovekova evolucija	7
Aura	23
Solarni pleksus	53
Centar <i>hara</i>	85
Kundalini	99
Čakre	109
Napomene	132
Navodi iz Biblije	135

I

**ČOVEKOVA EVOLUCIJA I
RAZVOJ DUHOVNIH ORGANA**

I

Mi posedujemo fizičko telo koje se sastoji iz organa. Čak i bebe to znaju: pitajte ih gde su im oči, pokazaće vam ih; takođe i usta, uši, nos, nožice, i njih će vam pokazati. Kasnije u školi, oni uče da čovek ima pet čula (vid, miris, sluh, ukus i dodir), od kojih svako ima tačno određenu ulogu: funkcija i osećaji čula dodira nisu isti kao kod ukusa, vida, itd.

Svi odnosi čoveka sa svetom su zasnovani na pet čula i zato on nastoji da izvuče najveću moguću korist iz njihovih mogućnosti, a naročito da očima, ušima, kožom itd. doživi što više oseta. Među osetima, neki su manje ili više neophodni i manje ili više snažni. Uzmimo na primer čulo ukusa: ko bi porekao raznovrsnost i bogatstvo oseta koje je obezbedilo čulo ukusa, naročito kada se priprema neko slasno jelo? A čulo dodira... Kada se muškarac i žena miluju, oni doživljavaju veoma snažne osete, čak se kaže da seksualno zadovoljstvo daje najmoćnije osete, što se u stvari i te kako

može dovesti u sumnju. Uopšte uzev, da, to je istina, ali ne za svakoga: neki umetnici nadareni snažnom osećajnošću čula vida ili sluha doživljavaju najjače utiske zahvaljujući bojama i zvucima mnogo češće nego tokom seksualnog čina koji ih ostavlja ravnodušnim i hladnim.

Pošto većina ljudi nije još naročito razvijena, može se reći da su dodir (gde spada i seksualnost) i ukus dva čula koja vladaju svetom. Vid, sluh i miris su za sada na sporednom mestu; postoje ljudi koje mirisi, zvuci i boje ostavljaju ravnodušnim, osim kada je u igri njihov lični interes, kao životinje kod kojih su miris, sluh i vid izuzetno razvijeni, jer imaju potrebu da se zaštite i tragaju za hranom.

Ja vam ovde govorim o stvarima koje već znate, ali to je zato da bih vam skrenuo pažnju na zaključke do kojih sigurno nikada niste došli. Hiljadama godina ljudi se vežbaju u umnožavanju i pojačavanju osećaja i opažaja korišćenjem pet čula, i tu igru na klavijaturi od pet čula oni nazivaju kulturom i civilizacijom. U stvari, to je pomalo siromašno. Koliki god stepen prefinjenosti da dostignu, pet čula će uvek ostati ograničena, jer pripadaju fizičkom planu i istražuju uvek samo fizički plan. Priroda je predvidela i druge dirke na toj klavijaturi... da, šesto, sedmo, osmo čulo, sasvim drugačije jačine, sasvim drugačije snage. Međutim,

za sada su ljudi ograničeni na pet čula, neće da priznaju da postoje ostale oblasti za istraživanje, gledanje, dodirivanje, udisanje. Nije stoga čudno što ne mogu da dožive nove osećaje, razvijenije, bogatije, finije. Kako objasniti da neka bića, bez ikakvog hranjenja pet fizičkih čula, imaju opažaje koji ih vode do ushićenja: proširenja svesti, doživljaja potpunosti, veličine, neizmernosti?

Ljudima treba objasniti sledeće: ako se trude samo da gomilaju i pojačavaju fizičke ose-
te, idu ka velikim razočarenjima, jer su ti oseti ograničeni. Zašto? Zato što je svaki organ specijalizovan: on ispunjava određenu funkciju i obezbeđuje ose-
te koji odgovaraju samo njegovoj prirodi. Da bi doživeo nove ose-
te, čovek treba da se obrati drugim organima koje mi takođe posedujemo.

Pogledajte ljude: oni imaju mogućnosti da sve vide, sve okuse, sve dodirnu, sve kupe, a ipak, uvek im nešto nedostaje. Zašto? Zato što oni ne znaju da treba da prestanu da se oslanjaju isključivo na pet čula ako hoće da upoznaju potpunost i otkriju zaista izuzetno bogate i moćne osećaje. U toj oblasti Istočnjaci su sposobni za iskustva koja su Zapadnjacima nezamisliva. U Indiji ili na Tibetu na primer, izvesniji jogiji žive u rupama iskopanim u zemlji. U toj tami, potpunoj tišini, nema

više nikakve hrane za pet čula koje jogi uspeva da utiša meditacijom. I kada čula prestanu da rade, ona upijaju samo psihičku energiju koja je namenjena finijim centrima: ovi se onda bude i jogi počinje da vidi, čuje, oseća i dodiruje suptilne elemente u višim oblastima. Eto dakle sa kojim ciljem ti izuzetni ljudi pokušavaju, i to neki čak godinama, da obustave osećte vida, sluha, mirisa, itd., i da zaustave svaki pokret. Ostaje samo misao; potom zaustavljaju i misao da bi živeli u potpunom duhovnom jedinstvu sa Bogom.

Bog je u čovekovu dušu postavio mogućnosti koje način života okrenut ka spoljnim doživljajima sprečava da se probude. Šta, zapravo, radite kada meditirate? Zatvarate oči da biste mogli da usmerite pažnju ka unutra... Ali o ovoj temi bih želeo još nešto da kažem. Kada meditirate, ne ostajte dugo zatvorenih očiju; u suprotnom, pošto još niste indijski jogi, dovodite sebe u opasnost da zaspitate. Otvorite oči na trenutak s vremena na vreme, ali tako da vam ono što je oko vas ne odvlači pažnju, zatim ih ponovo zatvorite, pa ih opet otvorite... Naravno, obično se preporučuje da se meditira zatvorenih očiju, jer to pomaže izdvajanje, usredsređenost, sprečava rasutost pažnje. Ali ako su oči predugo zatvorene, dolazi san...

Ovako je: kada otvorimo oči, mi se budimo, a kada ih zatvorimo, spremamo se za spavanje. To je proces koji je zapisan u mozgu milionima godina i priroda, koja je verna i istinita, kaže: „Zatvarate oči? Dakle, želite da spavate. Vrlo dobro, uredićemo to“. I tako vi zaronite u duboku „meditaciju“! Obrnuto, kada otvorite oči, to je znak za buđenje: sve se pokreće, počinje da radi, mozak, ruke, noge... Da, jedan sasvim mali pokret – otvaranje očiju – pokreće čitav jedan svet!

To pitanje otvaranja i zatvaranja očiju je veoma važno. Ponekad vam kažu: „Ma otvorite oči!“ To je samo način izražavanja, jer vaše oči su otvorene; onda, o kakvim se to očima govori? Naime, o drugim očima koje su mnogo pronicljivije, koje vide dublje, duhovnije. Vaše telesne oči su otvorene, da, ali vi imate druge oči, a te su zatvorene. Ipak, ponekad, primećujemo da postoje i da mogu da se otvore.

Ali da bismo otvorili te duhovne oči koje vide finije aspekte stvarnosti, treba zatvoriti fizičke oči. A neki drugi put važi suprotno: zatvarajući fizičke oči, zatvaramo duhovne oči, i otvarajući fizičke oči otvaramo i duhovne oči. Vidite, to su veoma fine nijanse. Malo-pomalo, počecete da razlikujete ove stvari i da se njima služite u svakodnevnom životu.

* * *

Na Zapadu su ljudi razvili do savršenstva život pet čula. Oni zamišljaju da će na taj način sve spoznati... i biti srećni. Istina je da mnogo toga poznaju, to je tačno, doživljavaju mnoge osećaje, ali pet čula proždire svu njihovu duševnu energiju i za duhovnu delatnost ne ostaje ništa. Na Zapadu ljudi previše žive u fizičkim osećajima i nemaju više energije koju bi usmerili ka drugim sposobnostima koje bi mogle da se razviju. Suviše oseta! „Živimo“... Naravno da treba da se živi; ali to je život koji skriva jedan drugi život. Vi ovo treba da razumete i da odlučite da uklonite mnoge osećaje koji sprečavaju istinsko opažanje stvari.

U današnje vreme upotreba droge je sve više prisutna... U želji da izbegnu dosadu svakodnevnog života, sve više ljudi beži u opijum, hašiš, marihuanu, kokain, heroin... Svi oni koji koriste te droge doživljavaju izvesne osećaje vidovitosti, čuju duhovne poruke, itd. koje im mogu dati privid da su dostigli viša stanja svesti. Ali oni se varaju i na duže staze čak gube intelektualne sposobnosti i narušavaju zdravlje. Iako se te droge vekovima koriste i na Istoku i u Južnoj Americi ja vam ne savetujem da ih koristite. One su veoma štetne za nervni sistem.

Indusi i Tibetanci imaju veliko znanje o lekovitom bilju – to je nauka koja se kod njih

prenosi hiljadama godina. Kada se neke od tih biljaka pojedu, nedeljama može da se živi bez hrane, dok druge omogućuju da se dani- ma i noćima ostane u snegu u Himalajima bez osećaja hladnoće. Tako su mi pričali; nisam proverio, ali to je moguće. Verujem u moć bilja. Postoje takođe i veoma moćni prepara- ti zahvaljujući kojima možemo da izazovemo vizije i astralna putovanja. U izvesnim knjiga- ma čitamo da su u srednjem veku bile poznate masti i melemi kojima su se veštice premazi- vale da bi išle na sabat. U stvari, one nisu tamo odlazile fizičkim, već astralnim telom. Neki lekari su proverili istinitost ove pojave. Uzeli su recepte koje je veoma teško tačno ponovi- ti, pošto se u njima ništa ne objašnjava sasvim jasno, i vršili su ogleda. U sve te meleme su se stavljala omamljujuća sredstva koja su izaziva- vala izlazak iz tela.

Ali ostavimo to pitanje. Hteo sam samo da vam kažem da postoje izuzetno moćna sred- stva koja omogućavaju pristup finijim planovi- ma od fizičkog, ali ta sredstva su često veoma štetna. Ja vam zato savetujem da se njima ni- kada ne koristite. Najbolje rešenje je da oseća- je potpunosti, slobode, lakoće, radosti, širenja tražite duhovnim sredstvima. Tu leži kraljev- ski put. Pravi učenici ne računaju na bilo šta spolja, oni znaju da je Bog u njih postavio sve

riznice i sva blaga, sve proizvode svih laboratorija i svih apoteka, dovoljno je otići po njih i koristiti ih. Bilo bi šteta da budete deset, dvadeset godina u jednoj inicijacijskoj školi a da nikada ne naučite da upotrebite bogatstva koja posedujete.

* * *

Svaki čulni organ nam omogućava jedan deo saznanja o svetu, i zanimljivo je primetiti kako su ta čula hijerarhijski postavljena. Dodir se tiče samo onoga što je čvrsto, ne dodiruje se ništa gasovito ni eterično, pomalo nešto tečno, ali naročito ono čvrsto. Ukus je, sa svoje strane, specijalizovan za tečnosti. Kazaćete: „Ne, kada stavim bonbonu u usta ona je čvrsta, a ipak imam doživljaj slatkog...“ Ah! Odgovoriću vam da niste dobro proučili pitanje: ukus radi samo pod uslovom da ono što ste stavili u usta prelazi u tečno stanje zahvaljujući pljuvački. Uzmimo sada čulo mirisa. To je čulo koje opaža mirise, to jest gasovita isparenja. Nos, dakle, ima još uvek vezu sa materijom, iako je to finija materija čije čestice lebde u vazduhu. Dalje, kod sluha, to više nisu materijalne čestice, već samo talasi, vibracije. Isto je i sa vidom. Sa vidom smo skoro u eteričkom svetu. Dakle, vidite, pet čula je hijerarhijski poređano, od najgrubljeg ka najfinijem.

Ali ako sada hoćemo da prodremo u astralni svet, ne možemo se više služiti sa ovih pet čula. Potrebno je je da primenimo neko drugo čulo, to jest čulo sposobno da opazi finiju materiju. Svi oni koji još nisu razvili to šesto čulo ne mogu da znaju da postoji druga materija, druga oblast, ne pada im na pamet da je univerzum prožet drugim vibracijama koje mogu da nam pobude veće i jače osećaje. Da bi se dodirnuo neki predmet, treba biti sasvim blizu njega. Isto je i da bi se on okusio. Da bi se pomirisao neki parfem, može se već biti na određenoj udaljenosti. Da bi se uhvatio neki zvuk, udaljenost može biti još veća... A što se tiče vida, još veća, jer oči su formirane da nam omoguće da dobijemo uputstva i obaveštenja iz velike daljine. Ponovo vidite kako je priroda pametno uspostavila hijerarhiju između pet čula. Ali ona se nije tu zaustavila, i sada druga čula treba da nas dovedu u dodir sa prostranim i udaljenijim oblastima.

Dokle god čovek ne razvije organe koji mogu da ga dovedu u dodir sa mnogo uzvišenijim oblastima i entitetima, on neće steći veliko znanje. On će govoriti, pisati, objašnjavati, kritikovati, suditi, ali će uvek biti u zabludi jer će poznavati samo jedan deo stvarnosti. Ako hoće da poznaje čitavu stvarnost, treba da vežba da probudi druge sposobnosti koje oduvek ima,

ali koje spavaju čekajući da budu upotrebljene. U jednom periodu, veoma davno, pre nego što je čovek sasvim usvojio fizičko telo, inicijacijska tradicija izveštava da je živeo uvek izvan tela... Zatim, kada je njegov duh počeo postepeno da silazi u materiju, on je razvio veštine koje su mu omogućile da radi na toj materiji (pet čula), dok je dozvolio da mu otupi moć opštenja sa nevidljivim bićima. Ali on je nije izgubio, on je još uvek poseduje.

Pogledajte decu. Sve do sedme godine, ona još nisu potpuno ušla u fizičko telo; to je odraz perioda u kome je čovečanstvo bilo na tom stupnju razvoja. U tom periodu ljudi su razgovarali sa duhovima prirode i dušama umrlih, opštiti sa njima, susretali ih, a kada bi sami umrli, ne bi znali da li su mrtvi ili živi. Nevidljivi svet, svet duhova, za njih je bio stvarniji; lebdeli su u atmosferi kao da su nematerijalni, i samo s vremena na vreme bi se vraćali u fizičko telo. U tim uslovima uopšte nisu bili spremni za rad na materiji. Ipak, njihova evolucija je morala da se tako odvija. U današnje vreme, ljudi su stekli izuzetne intelektualne sposobnosti koje im omogućavaju da ovladaju materijom, ali su istovremeno zaboravili postojanje duhovnog sveta, prekinuli su veze sa njim. Kod nekih, naravno, ostalo je sećanje na njega, neka slutnja, ali većina ga je zaboravila.

Postoje dva oblika znanja, intelektualno i duhovno; ako čovek može da razvije oba, utoliko bolje. Ne treba nikada zaboraviti da sama priroda, to jest Kosmička Inteligencija ima svoje gledište o čovekovoju evoluciji: ona je predvidela čovekov razvoj u dva pravca, ka materiji i ka duhu. Ali pošto je veoma teško razviti dve strane istovremeno, ona mu je dala vekove i milenijume da radi samo u jednom pravcu, ostavljajući mu nekoliko otvorenih prolaza u drugom da ne bi sputala njegov duhovni razvoj. Dakle u ovoj epohi Kosmički Duh je odlučio da dozvoli ljudima da se razvijaju u oblasti oseta – vida, sluha, ukusa, dodira, itd. Dopušta im da siđu u materiju da bi je posedovali, da je dodirnu, istraže, upoznaju, a naročito da obave rad sa njom.

Nemojte se čuditi, to je tako, radi se o jednoj vrsti prelaza. Ljudski duh mora da silazi sve dublje u materiju da bi je upoznao, do te mere da sasvim izgubi svako sećanje o duhovnoj domovini u kojoj je živeo u davnoj prošlosti. Ali upoznajući sve bolje materiju on u njoj stiče sve više, a naročito počinje da vlada svojom sopstvenom materijom. Za sada je samo veoma mali broj ljudi za to sposoban, ali cilj čovekovog zemaljskog postojanja je da siđe u fizičko telo da bi osvojio njegove sposobnosti i da bi ih koristio za rad na spoljnom svetu.

Kada kažem da čovekov duh „silazi u materiju“, pod tim podrazumevam pre svega u fizičko telo da bi se u njemu nastanio, prisvojio ga i postao njegov gospodar. Potom, kada se u njemu bude osećao kao kod kuće, on će raditi i uticati na spoljnu sredinu. I tu on gospodari stvarima: preobražava, gradi, ruši... Čitav taj period je period involucije, silaska u materiju. Ali pošto Božanski duh ima veličanstvene planove za čoveka, On ga neće pustiti da večno silazi, da završi u ponoru, da izgubi svaki dodir sa nebom i zaboravi svoje poreklo. Čim bude dostigao dovoljan stepen vladanja sobom, svojim mozgom, udovima i svim sposobnostima, te poznavanja svojstava elemenata - drugi uticaji, druge snage, druge struje će ga poneti, uzdići, i postepeno će ponovo pronaći osobine koje je posedovao u davnoj prošlosti: upoznaće istovremeno materiju i duh.¹

U *Knjizi postanja* je rečeno da su Adam i Eva jeli voće sa Drveta poznanja dobra i zla. To znači da nisu hteli da se zadovolje poznavanjem duha, već su želeli da siđu i u materiju; tako su počeli da se spuštaju i kroz radost i patnje, zdravlje i bolesti, milionima godina proučavaju pre svega zlo. Od njih je zavisila odluka da ostanu gore, u Raju i da jedu samo plodove Drveta večnog života, ali podstaknuti radoznalošću hteli su da vide šta ima dole, i

tada su počeli da pate od hladnoće, tame, bolesti, smrti.

I čovečanstvo još uvek nastavlja svoj silazak... Neke religije nazivaju taj silazak „prvobitni greh“. Ali mogli bismo to da protumačimo i kao učenje na koje su ljudi hteli da prionu. Da, to Drvo poznanja dobra i zla je zahtevalo ozbiljno učenje, teško učenje, jer je čovek morao da se suočava sa sve gušćom materijom. Ali šta je loše u tome? On je rešio da siđe da se obrazuje, i sišao je; sada je zaronjen u to učenje do grla i upravo mu postaje jasno u kakav pakao se zaputio. Za sada proučava zlo, ali jednoga dana će se ponovo podići da bi proučavao dobro.²

Ja poznajem namere i planove Kosmičke Inteligencije; znam da će ljudi, kada budu zagospodarili i ovladali materijom pomoću pet čula, ponovo početi da uzleću ka visinama da bi razvili svoja duhovna čula. Stoga, neka oni koji žele da napreduju na putu razvoja počnu da smanjuju oseće koje doživljavaju uz pomoć pet čula da bi od sada tragali unutar sebe samih. Unutra je širina, bogatstvo... samo treba tragati!

II

AURA

